

— decyzje o cofnięciu (i zmianie) zezwoleń na środki skarżące, są oparte na niezgodnym z prawem stosowaniu rozporządzenia upoważniającego, które niedostatecznie uwzględniło bezpieczne stosowanie od dłuższego czasu przedmiotowych substancji czynnych oraz wartość i zakres własności intelektualnej skarżące i długoterminowych inwestycji w odniesieniu do substancji czynnych.

4) Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że zaskarżony akt został wydany w wyniku postępowania, w którym nie przestrzegano przysługującego skarżące prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ:

— przeprowadzenie oceny istotnego ryzyka na podstawie opinii naukowej i projektu wytycznych (w przeciwieństwie do obowiązujących i mających zastosowanie wytycznych) doprowadziło automatycznie do wskazania „braków w danych”, w przedmiocie których skarżąca nigdy nie miała możliwości zajęcia stanowiska.

5) Zarzut piąty dotyczący okoliczności, że wydając zaskarżony akt, Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ:

— w wielu dziedzinach (w tym w odniesieniu do ograniczeń wykorzystania środków skarżące do stosowania dolistnego, amatorskiego i w pomieszczeniach), zaskarżony akt wykracza poza to, co jest właściwe do osiągnięcia jego zgodnych z prawem celów, a nawet może je naruszać, a Komisja nie rozważyła możliwości mniej restrykcyjnych regulacji, jakimi dysponowała.

6) Zarzut szósty dotyczący okoliczności, że, wydając zaskarżony akt, Komisja naruszyła zasadę ostrożności, z uwagi na to, iż:

— z wydania tego aktu wynika w szczególności, że Komisja, jako podmiot zarządzający ryzykiem, przyjmuje czysto hipotetyczne podejścia do ryzyka, które jest oparte na zwykłych przypuszczeniach i niepotwierdzone naukowo, (ponieważ wynik oceny ryzyka, w znacznym stopniu, nie jest solidną oceną naukową) i że Komisja odmawia przeprowadzenia analizy ewentualnych korzyści i obciążeń wynikających z jej działań.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG

Odwołanie wniesione w dniu 19 sierpnia 2013 r. przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) od wyroku wydanego w dniu 26 czerwca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-21/12 Achab przeciwko EKES

(Sprawa T-430/13 P)

(2013/C 325/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: M. Arsène, pełnomocnik, wspierana przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Druga strona postępowania: Mohammed Achab (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-21/12 w zakresie, w jakim stwierdzono w nim nieważność decyzji KESE z dnia 9 czerwca 2011 r. dotyczącej zwrotu dodatku zagranicznego wypłaconego Mohammedowi Achabowi od dnia 1 lipca 2010 r. i obciążono EKES własnymi kosztami oraz połową kosztów poniesionych przez skarżącego w pierwszej instancji;

— uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie, mianowicie oddalenie skargi jako całkowicie bezzasadnej;

— obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami niniejszej instancji oraz postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim SSP błędnie uznał, że przesłanki dotyczące zwrotu nadpłaconych kwot nie zostały spełnione.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim wydany wyrok przyczynia się do bezpodstawnego wzbogacenia skarżącego w pierwszej instancji.

3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jako że SSP niesłusznie uznał, iż KESE nigdy nie dokonał powiadomienia skierowanego do personelu w celu zwrócenia uwagi na skutki nadania nowego obywatelstwa.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim Sąd przekroczył zasadę, zgodnie z którą przepisy finansowe należy stosować w ścisły sposób, i zasadę, zgodnie z którą przepisy wprowadzające odstępstwa należy interpretować w sposób ograniczony i zawężający.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do podziału kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Makhlouf przeciwko Radzie

(Sprawa T-441/13)

(2013/C 325/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eyad Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: C. Rygaert i G. Karouni, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;

— obciążenie kosztami postępowania Rady Unii Europejskiej na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-383/11 Makhlouf przeciwko Radzie⁽¹⁾ lub do tych zarzutów podobne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Makhlouf przeciwko Radzie

(Sprawa T-442/13)

(2013/C 325/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hafez Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: C. Rygaert i G. Karouni, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;

— obciążenie kosztami postępowania Rady Unii Europejskiej na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-359/11 Makhlouf przeciwko Radzie⁽¹⁾ lub do tych zarzutów podobne

⁽¹⁾ Dz.U. C 282, s. 25.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Makhlouf przeciwko Radzie

(Sprawa T-443/13)

(2013/C 325/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: C. Rygaert i G. Karouni, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej